

Je pondělí 12. června, posloucháte Studio N, tady je Filip Titlbach.
Dnes o tom, jak se ČSSD snaží vstát z mrtvých.
Česko sužují náročné časy.
Potýkáme se se spoustou těžkostí.
Před každým z nás stojí velké výzvy.
Česká strana sociálně demokratická, ČSSD,
zmíní po 30 letech svůj název na sociální demokraci,
se zkratkou sozdem.
Delegátí a delegátky o tom rozhodli na sobojtním siestu v plzni.
Má potěhle zmíně šanci vrátit se do parlamentu a vzchopí se někdy Česká levice.
O tom teď budou mluvit s politologem Lukášem Jelínkem,
který pracoval i jako konzultant politiků v sociální demokraci.
Lukáši vítejte dobrý den.
Pěkný den.
Polickost mýsto sobecství.
Z toho orangového loga ČSSD,
které mělo v sobě růži,
se na chvíli stalo logo ČSSD
v takové tmavší barvě bez růže,
aby se z toho teď stalo logo,
které vypadá jako Giyelotina.
Jak zásadní je tahle grafická zmíná pro sociální demokraci?
Podle mě je to jenom jakýsi doprovodný prvek té přeměny,
které se stejně sociální demokraci je nevíhná
a kterou se v současnosti pokouší,
Ona v minulosti několikrát se pokusila měnit svoje logo a barvy, ale někdy to neprineslo žádný zvášný
efekt naopak to často rozletilo samotné členy sociální demokracie.
Tento krát tedy předsedaš Marda získal pro tuto změnu pro tento rebranding celkem jasnou
podporu, ale kdyby mělo zůstat jen u výměny názvů, logo nebo barvy, tak to by rozhodně sociální
demokracii nezahránilo.
Podstatné je, jestli bude pracovat na změnách své politické práce, svého politického stylu, a jestli si
dokáže neostřit lokty do těch příštích soubojů.
To se mi líbí ta metafora s tím naostřením loktů při té geloty, někně nicméně kdy jste mluvil o před
srdově čeje SSD Michaluš Mardový, tak on to vysvětloval, takže to logo stáje oranžové, respektiveté
červeno-oranžové se změnilo na cihlovou, protože cituje,
s cihl se dá stavět DOOM pro lidskou budoucnost, to je takové do slova jako budovatelské vysvětlení,
ale strana změnila kromě loga a barvy i název na SODSDem.
Neby zajímavé, jestli se snaží tímhle tohle vlastně jako venkovní změnou tím natřením, co nejvíc
odstříhnout od těch svých neuspěchů v posledních několika volbách, kdy vlastně prakticky jenom
padala na dno.
Je to tak, aby si jako nikdo nevzpoměl, co je to za stranu?
Víte, ještě k těm barvám mě napadlo, že oni politici dokážou vysvětlit vždycky cokoli jakkoliv, takže
když jsem volila nějaká ostřejší červená,
tak se hovořilo o tom, že musí být sociální demokracie čitelnější a bojovnější.

Dneska Michal Schmarda obhájí tu cihlovou konstruktivnost, takže vidíte, že ono se dá vždycky vytáhnout jakýkoliv argument a může to načást voličů fungovat.

To není něco, co by vznikalo v nějaký slonový věř, je to něco, co procházelo neustálým procesem testování na primárně na vašich voličích

a na zároveň potenciálních voličích, voličích ostatních stran, který by ale chtěl demokrati zvažovali pro svou i volubu.

Myslím si, že ten název to je zajímavější věc, protože sociální demokraté douta k trošku zdobou.

My vidíme zjednodušování a zkracování názvů politických stran u nás i v zahraničí.

Už se nehovoří ani tak o pirátské straně nebo o české pirátské straně jako o pirátech, nemluví se o straně zelených, ale mluví se o zelených.

Takže i ten název sociální demokracie a skratka socdem dává smysl a myslím si, že je to taková změna, kterou i sympatizanté sociálních demokratů celkem pochopí.

Ale nejsem si jít, že je nudný změna, název strany, protože to bude ten boh, zakry nás teďka budou všichni popotlahovat, protože tohle si všimnou možná v různom říká, že ne, ale já si to nemyslím.

Díky.

Tak děkuji, já jsem si před 20 lety říkal socánek a to tehdy bylo v kampani v roce 2002 do Poslanecké s nímou.

Všichni bolíci, kteří volili sociální demokracii, se starým názvem mý budou podporovat s názvem, no vím, že tam prostě neznikne žádná komunikační bariéra.

Ale jestli sociální demokrata já chápu, tady tuto změnu jako jaký si prostředek, proto aby se odstříhli odbinulstě a začali znova, tak na to bych úplně tak nesázel nebo respektive, bych se myslel, že to by nestačilo, protože Michal Šmarda, když se stal před celou sociální demokracie, on hovořil například o tom, že by chtěl vytvořit nějakou širokou levicovou alianci z nejrůznějších stran, hnutí a přitáhnout nové osobnosti.

To jsou všechno věci, které jsou podle mě mnohem důležitější, než tazmě na toho názvu.

A pokud by tazmě na toho názvu měla jen bývažit to, že se nedáří uskutečnit ten šmardu v alianční projekt po vzoru koali se spolu,

tak by se to napak dalo považovat i jaké si jeho celhání, které se snaží zamaskovat.

Ale já nechci ještě v tuto chvíli vynášit definitivní soudy, protože dovolep je daleko,

jestli se vytvoří nějaká alianci, to teprve uvidíme, a ten název to je asi dobré změnit v době,

kdy je ještě dost němo vniho klání celkem daleko, aby se dokázal nějakým způsobem zapsat do myslí lidí.

A když půjdeme k tomu podstatnému, když pomineme tu grafiku a znujeme je na po 30 letech, což je v podstatě jen symbolika,

tak změnila se socdem, pojd' mi tedy věříkat socdem i obsahově.

A teď nemyslím lidmi, ale myslím ukotvením, hodnotami, politickými vyzemi,

nebo třeba tou schopností tvořit aliance na té české levycové scéně.

Ta situace v současnosti sociálním demokratům nebo cheteli socdem dokáret hraje i nehraje, protože vždycky si jili v době, kdy byli ve společnosti nějaké krize, kdy byla v rozvalu ekonomika,

kdy lidé měli pocit, že reformy dopadají na jejich životní úroveň a v takové situaci,

zvlášť, když byli v opozici tak dokázali sociální demokraté stoupat nahoru,

ale to byly době, kdy ještě tady neexistovala nejrůznější nová politická hnutí,

často protesní, populistická nebo i demagogická,

kteřa se stálela pro tu demokratickou levičsi vážnou konkurenci,

protože když je člověk vtisně, tak často se chytne prvního zákraného krhu, který se nabízí a je mu jedno, jestli mu ho hází Andrej Babiš nebo Tomio Okamura nebo Pan Reichel. A v takovéto konkurenci to sociální demokraté budou mít těžké, protože oni si se na jedné straně mají program, který už je osvědčený vlastně desetiletými nebo stalitými, když hovoříme o nejstarší české politické straně, a na tom asi není potřeba nic měnit, to znamená na tom preferování sociálních témat a zastávání se těch slapsích, kteří potřebují pomoci. Ale v okamžiku, kdy vlastně lec, co spodobného říkají, ta nová populistická hnutí, tak sociální demokraté musí ukázat jiný, ještě jinou přidanou hodnotu, například nějakou kompetenci bez vládní států, státního aparátu, protože před si jenom s Andrém Babišem jsme viděli jistý chaos ve vládnutí, a nebo také v to, že dokáží sociální demokraté otevřeně hovořit o svém programu jako celku. To znamená, že zatím co pravice hovoří o tom, že je potřeba šetřit a zeštíhlovat stát i za cenu přísných reform, tak naproti tomu Andrėj Babiš hovoří o tom, že v tuto chvíli není potřeba nutné, není nutné zverat daně, stačí se jenom soustředit na odpovědnější hospodaření, ale všichni tak nějak tušíme, že zatím potom je prohlubování dlhů, protože od něku cety peníze na rozpočtové výdaje a veřejné služby stejně vzít musí. No sociální demokraté oproti tomům říkají, ano my se nebojíme daněvé reformy, my chceme zvýšit radaně, zvýšit daněvou progresy, pro firmy, pro ty bohaté a máme spoustu dalších podobných opatření, která můžou být nepopulární proti nejvíše příjmové skupiny, ale přeba pomůžou těm, níže příjmovím, ale vykomunikovat tady toto, vysvětlit to, tak to je velmi obtížné a když to sociální demokraté o něžem podobném uvažovali za sobotkovy vlády, o něžem podobném, jako je daněvá progresy, tak nakonec sami couvoli, protože se zalekli toho, jestli nejsou příliš radikální. Takže otázka pro mě samotného teďka je, jestli sociální demokraté dotáhnou svoji vizi do konce a jestli dokážil vysvětlit tak, aby se jí nebáli běžní voliči. Když se změnilval toho Andrėj Babiše, že jsme viděli chaos při jeho vládnutí, tak je potřeba doplnit, že sociální demokraté tomu dali legitimitu, protože on vládl právě díky sociálním demokratům. Když se ještě vrátíme zpátky přímo teď do té strany po té změně, po tom sjezdu, tak podíváme se na lidi, koukám na to nové grémium, tak je v něm jedna žena, pokud obře počítám a nevěť můžu. To se mi nezdá komu zvelká změna. No ja tak to není, zvelká změna, opravdu sociální demokraté si se rádi hovoří o rovnosti příležitostí, ale nakonec jsou rádi, když vůbec nějakou ženu přesvědčí, aby je do ovedení kandidovala. Navíc ten mix je takový zajímavý, když na tom minulem s jezdou Šmarda uspěl, tak se obklopil především úspěšnými, komunálními politiky,

ale ono se ukázalo, že kde je úspěšný komunální politik,
tak si se může zadělávat na ty dlouhodobé výsledky té strany.
Ale mnohem hůře se dostane do celostátních médií
a navíc může scházet trochu kompeten se vyhadřevat
se k těm nejožhavějším blastem,
vřeba sociální politiky, ekonomické politiky
nebo zahraniční politiky.

Takže tady v tomhle trošku ta předchozí vize selhala
a ani se nedivím, že dneska třeba
se Michal Šmarda nebránil tomu, aby se dovedení strany
vrátil někdo z těch starých sociální demokratických
bardů typu Ulobomíra Zaurálka.

Mimo chodem, ten Zaurálik je ukázka vlastně toho,
jak se i proměňuje myšlení u dně sociální demokracie.
On byl jeden z těch, kteří byli symbolem toho vládnutí
s Andrém Babišem, a čkoliv se podobně třeba
jako Jana Maláčová s ním dostával často do konfliktu,
tak ale tenkrát drželi, tak říkajíc s basu,
z jenem hamáčkem, že to vládnutí má smysl.

A čkoliv jim celá řada spolustředníků
a analityku vysjetlovala, že je to cesta do záhuby.

To se samozřejmě potvrdilo.

Dneska už i tyto lidé, kteří stáli,
zatím vládním angaž má sociální demokracie s Babišem,
jasně říkají, že je nutné se Babišo vymezovat,
a že rozhodně by se sociální demokracie
neměl hnárdu, jakékoliv vlády,
že by si měla vybírat.

A kromě toho možná tady v tomto působení
může prospěti to, že v tom novém vedení
se kromě Danieli Ostré, která je tady politoložkou
a navíc funkcionářskou, nemožná bývalou funkcionářskou
mladých sociálních demokratů, objevil třeba i současný
předsedám mladých sociálních demokratů, Lukáš Ulrich,
což je mladý učitel pod 30 člověk velmi
radikální sečtělí, který se nebojí zkuží na trh,
takže nakonec to vedení může být zajímavé,
ale jenom za toho předpokadu,
že bude spíše sázet nati svoje přednosti,
než nevýhory a těch nevýhory tam samozřejmě
stále dost od mediální neznámosti,
až po třeba ten pocit, který vystě definoval,
že vlastně až k tak velkým změnám nedochází,
a že se ta strana zase až tak moc oproti očekáváním,

která sama vzbuzovala neproměně.
Vy říkáte, že vlastně to nové grémium
může být zajímavé v letchems,
ale když se zároveň změňoval toho lůbom díra za orálka
a vidíme tam pardobického hitma na Martina Netolického,
tak na kolik je ta nová soci den opravdu nová?
Dokázala se odstříhnout od všechny
Hašků, ráťů, škromachů, skrátká těch tváří,
které jí posledních 30 let nedělali úplně dobré jméno?
Nedokázala, a já mám pocit,
že se jí to někdy dokáz, podařit nemůže,
a že možná by ani tady toto nemusilo být úplně jejím cílem,
protože my, kteří se díváme na sociální demokracii Zvenší,
které já se mi v minulosti poznali zevnitřel,
tedka už se na ně taky dívám Zvenší,
tak si často říkáme, že by bylo ideální,
že by to byla taková ta moderní, liberální, levicová strana,
kterých není na západě málo.
Na druhou stranu v tom českém kontextu
prostě vidíme soupeření jakého si autoritářského přístupu,
který je třeba spojevaný s Andrém Babišem,
a proti němu se lépe,
než liberální prout dokáže postavit nějaká sociální,
radikální strana, která třeba bude upozorňovat
i na to, na co André Babiš neupozorňuje.
To znamená, že pro sociální demokraty je tady trochu
možná jiný typ prostoru politického v současnosti,
než pro sociální demokraty v některých západních zemích,
který u nás často já svíchám od svých přátel,
já bych si tady přál nějakou moderní, liberální, sociální demokraci,
a když se jich zeptám, jestli jítera volí,
nebo jich jsou připraveni volit,
tak řeknou, ne, my jsme voliči pirátů,
my jsme voliči starostů, nebo topnula 9.
Takže v takové situaci se samozřejmě
na ten profil politické stranu vytváří mnohem úř.
Takže máte spíš, pocit, a teď je to moje domněnka,
ale že je tere víc prostoru pro takovou sociální demokraci,
která se spíš podobá směru Roberta Fica na Slovensku,
než pro tu sociální demokraci, na kterou jsme zvyklí
z těch západních evropských států,
která je velmi liberální, otevřená pro Evropska,
kde skrátka menší neřeba hrají velkou roli
v těch hodnotách a tak dál?

Tak pozor, já si myslím, že Slovenský směr
není sociální demokraci, i kdyby se tak stokrát nazýval,
protože politická strana, která koketuje
s nejrůznějšími nacionalisty nebo fašisty,
tak ta se nemůže podle mě definovat jako sociální demokracie,
protože sociální demokracie se odlišuje
od těch ostatních právě v tom,
že internacionalistická, že otevřená,
že přístupná menšinám,
že se skrátka neskouzává,
k tomu populizmu řekněme
nationalistickému nebo národoveckému,
který je v současnosti hodně ve světě populární
a můžeme se ptát,
jestli dokáže tímto svodům
česká sociální demokracie odlat,
na Slovensku by se možná spíše porobala
hlasu Petra Pellegriniho,
který ale bohužel doplácí na to,
že není tak hlasitý,
ačkoliv se nenuje hlas, a není tak radikální,
jako ficův směr,
možná, že by sociální demokrate
u nás dokázali najít,
třeba inspirací
některých severských sociálních demokratů
nebo někdo by možná řekl
u Labour Party ve Velké Británii,
která umí být i korbinovské radikální,
aniž by skouzávala
k nějakému nacionalizmu,
ale já si tedy nemyslím,
že by to měl být taková strana,
která vybyla si z antisystemová
nebo protestní.
Měl by to být taková strana,
dobře my zároveň budeme bojovat
za menšinová témata,
budeme bojovat proti klimatické změně,
budeme velmi pro Evropští,
ale to neznamená,
že strácíme
ze dřetele, ten hlavní cíl,
to znamená podporu

mladých rodin,
podporu seniorů,
podporu těch, kteří nemají práci,
nebo pracují za minimálním zdu
a pro ně se snažíme především
vytvářet ten politický
vladený program, když by
tohle toto socdem řekli,
tak si myslím, že by to
celkem tomu jejich ukotvení
odpovídalo a že by měli šanci
úspěš zvlášt, pokud by byli
občas radikální do bohlasití,
jak to třeba umí právě
být lubobír zaurálek, ale
podle mě to stejně je,
ale ještě pořád málo,
protože z Česká sociální demokracie
za prvé, ešte si nevyřešla
některé vnitřní problémy,
umunální úrovni strácí starosti,
skrátka stala
se v minulosti stranou
malostranských paláců
a voliči měli pocit,
že se jim jejich sociální demokraté
někde stratěli z dohledu
a proto se zašeli pohlížet
někdejinde a návrat
tady za takové situace
bude obtížný se sebe lepším
programovým poselstvím.
Vážené a milé přítelky
ně vážení a milí přátelé.
Moc krádovám děkuji.
Ten rok a půl tvrdé práce
stál za to.
Vysce v roce 2021
napsal pro Český rozhlas cituji
Obstát s levicovou politikou
v přetechnizovaném 21. století
je zadání především
pro mlačí generaci sociálních demokratů
a k demokracii se hlásících levicových aktivistů.

Děje se to po těch dvou letech
v případě téhle strany?
Je změna ČSSD na socdem
i touhle změnou?
Máte si myslím, že ano.
Já jsem býval v minulosti velmi kritický
ke mladým sociálním demokratům
ať už těm z velkým M
nebo s těm z malým M
protože často připomínali ty,
kteří jenom se snaží rychle nastoupit
do nějakého výtahu k moci a k funkcím.
Ale fokam řeku,
kdy sociální demokracii na jednu byla
malá a slabá, ať už v babišově
vládi nebo tedka mimoň,
tak to otvírá samozřejmě prostor
mým typům zpíše idealistických politiků,
kteří musí tušit,
že hned tak i k nějaké moci,
funkcím nebo penězům dokonce neprijdou.
A ono je to třeba
i na profilacitě
Mládižnické organizace sociálních
demokratů cítit a prohebuje se to
i na fungování té politické strany.
To, že se dostanou
dvá nebo vlastně i s Panem říhou
tuším, který je dalším místo
přece dou, že se dovedení
prostě tři rátyvně mladí lidé,
které se v minulostě ani nedokázali
podle mě představit, protože ta strana
byla hodně zabetonovaná
a kdo si neodschůzoval
táléta v politice,
tak měl vlastně
jakou si stopku v tom karierním zestupu.
Tady toto se mění
a myslím si, že pokud jsou dneska
někdy, někde sociální demokraté
vidět, tak je to především díky těm mladším
členům, kteří dokáží
fungovat způsobem nejdůležitější

hepeningu nebo dokáží být obretný
sítích, ale to, co se nepovedlo
je podle mě získat
proto sociální demokratickou
myšlenku, ty levičové
aktivisty mimo sociální demokracii.
My tady máme spoustu menších
strán, typu budoucnost,
levič se svým způsobem strana
zelených a tam jisté
otukávání, předkomunálními
volbami proběhlo,
někde bylo úspěšné víc nebo méně,
ale třeba v Praze, společná kandidátka
se zelenými a budoucnosti
sociálním demokratům propadla
poměrně výrazně a uvnitř sociální
demokracie prostě stoupil
takový ten pocit, že toto
asi není ta cesta, když to bylo
neúspěšné, podle mě je to
špatné vyhodnocení té situace, protože
protože
ta změna předkomunálními volbami
přišla příliš pozdě a budovat
nějakou značku levičového
pravdu je mnohem náročnější, ale
zatím se to skutečně
panu Šmardovi příliš nedáří
když v tomto nebude mít podporu svých
spolustraníků, jakože je to dost
na váškách, tak si myslím,
že asi žádný širší levičový
prouce ve volbách konat nebude
a může se stát, že taky kvůli
tomu zůstane i samotná s odzdem
opět podstoupěti procentní hranici.
Sme v polovině a
přitom za sebou ještě nemáme
polovinu času dovolé.
Ukášem, že mě táhne na 30
a když se bavím za svými versevníky
nebo když se bavím i sledmi, kteří jsou
lepší než já s generací z,

tak velmi často místech debat
pline, že
smíšlejí levičově. Je to odrazem
toho, že se dostávám do nějakých
sociálních bublin, alebo je to nová realita.
Jeko jsou mladí Češi a Češky
levičovější?
Rozhodně jsou levičovější než
před 30 lety. Když to můžu
sam porovnávat ze své zkušenosti
člověka, kterému táhne na 50,
tak si uvědomují, jak v těch 90. letech,
když jsem sturoval,
všetně nepopulární přihlásice
Glevici, která měla ještě
punz něčeho postkomunistického,
něčeho, něčeho strnulého
a
hodně dlouhoto trvalo, navíc
to sociální demokratické vládnutí
bylo takové dost komplikované,
že si se možná někoho vlády
měloši zemana potěšili, ale fukam,
že kdy už zavřel s opozišní smouvů
se svým hlavním protivníkem,
tak to tu stranu u mnohí chvoličů
diskvalifikovalo nebo
vládimir Špidla se si se pokusil
o jinou takovou sympatičtější
koalice v roce 2002, která
ale doplatila na svoje vnitřní
rozpory a na vnitřní rozpory v čehe
se zdají a tak venst to pungovalo
vlastně až praktycky do nedávna
takže tím vladí lidé neměli
podle mě důvod se k sociální demokracii
hásit. Pokud se hlásí dneska
tak je to dáno možná
částně jejich zkušenostmi
ze zahraničí a inspirací, že prostě sociální
situaci je není něco
čeho by se měl člověk štítit
konec konců ta strana
dokázala desítky let vládnout

v takových městech jako je výden
berelý nebo měchov
a to, že tady u nás prostě se jí to nedářilo
tak to bylo prostě asi dáno
toho specifickou českou situací
no ale také lidé, mladí lidé
začínají více reflektovat svojí
životní situaci, svojí ekonomickou
sociální situaci
a koromně toho navíc
předí v současnosti
tak jako v minulosti frčí nejdůležitější
jako by radikální nebo zajímavé
politické nebo filozofické
myšlenky nebo pravdy
a ty jsou často s pojevány
s levičovými mysliteli
takže si umím představit, že dost drždá lidí
je jako by latentně levičová
nebo latentně se řídí
nějakými levičovými hodnotami
nebo čte nějaké knížky, které jí k tomu vedou
potom můžou být trošku nešťastně
když se podívají jak vypadá ta politická
výstava scéna konkrétní u nás
v České republice a tam potom
podle mě dochází k tomu velkému rozporu
prostě je tady celá řada mladších i starších
kteří se definují jako
spíše lidé na levo, nebo jako sociální
demokraté, nebo jako na levý střed
ale do těch volebních výsledků
to nezapadá
bohužel i díky tomu
nebo vynou toho, že sociální demokraté
asi neodvádějí to práci, kterou by odvádět měli
a taky můžou být nešťastní, když si uvidomí
v jaké kondice je v Česku debata o levičových tématech
myslím, že o tom světě třeba ta nedávná
diskuse, nebo ta nedávná kauza
pirátky Janice Michajlidu, kterou její
strana odvolala
z republikového výboru potom,
co navštívil nějakou konferenci, která byla

kritická ke kapitalizmu. Je v Česku pořád
levice jako
zprosté slovo?
Samotná levice, zprosté slovo
není
možná, že už je trošku zprostější
slovem to, jak se menovala právě
ta akce, na které byla paní Michajlidu
dny antikapitalizmu, tak
když se někdo definuje jako
antikapitalista,
nebo když někdo řekne, že se inspiruje
Karlem Marxem, tak to může být
už bráno jako trochu
toksický postoj,
protože a tomu rozumím, protože
Karla Marxe asi dneska
někdo zvímkou několika
filozofu nebo politologu nečtí
a vše můž se to tak nějak
pomotalo z Leninem a
ze Stalinem
a z toho, z čím jsme tady procházeli
potom dalších 40 let
a jim jde ještě déle
takže já tomu rozumím, jakoby tomu
určitému odporu, ale naštěstí
to slovo Levice už toksické
není, toksické je pouze
v těch stranách, které si myslí,
že budou úspěšnější jako
strany liberalní nebo středové
to je to, co se právě
v současnosti děje u Pirátů
já tomu úplně nerozumím, protože když
na Pirátské nebo zelené strany
v Evropě tak mývají své
často velmi radikálnější frakce
než jsou názory paní Michajl lidí
a přesto to dokážou
ustát, u nás je to trochu
jinak, protože
tady existuje jaká si
představa, že když

budete reprezentovat možná
nebo hlásat možná
šátečně levicové myšlenky
ale budete tvrdět česté liberal nebo středoví
takže vám to přenese větší úspěch
nevím, jestli toto je základem
relativního úspěchu Pirátů
že stále ještě aspirují na dvou ciferný výsledek
ale možná, že kdyby
se rozhodli být trochu otevřenější
takže by v tom okamžiku
mohli třeba
pytlačit i v tom sociální demokratickém
rybníku, ale to
v současnosti podle mě dělají velmi málo
a to je od úvod víc
pro socdem, aby se pokusila
vlastně třeba stáhnout
přitáhnout k sobě ty
simpatizanty nebo členy Pirátské
strany, kteří jsou dneska
rozčarování z toho, v co se děje
kolem Paní Michajlidy.
A proč se o tom v té české společnosti nedokážeme
bavit, jak si bez předsudku
já rozumím té historické zkušenosti
ale je to v uvozovkách, v uvozovkách
jenom o té historické zkušenosti
a nebo ještě o něčem jiném?
No, to je nadlouhé povídání
možná to souvisí
s nějakými komunikačními kodi, které
se tady za 30 let ustálili
může to souvisit
s tím, že
lidé mají pocit, že levice
a to je to, o čem jsme se už spolu
bavili, že vlastně k levici patří
jaká se nekompromisnost
nebo bojovnost
kterou nakonec neukázala
v okamžiku, když seděla v vládách
nejvíce samozřejmě v té babišově vládě
ale často i ty předchozí vlády

byli těmi levicevými boličím
vyhodnocovány jako
nepříliš úspěšné
takovou populární
to zase souvisí s tím, že
můžete nastoupit do vlády
s velmi ambiciózním programem
ale v okamžiku, kdy ho nedokážete
nemůžete a nebo dokonce
třeba nechcete realizovat
ve skutečnosti
tak vám to pochopitelně
sympatizanty přispíš odebedé, než přidá
no a když se vrátíme vlastně
jakoby k té intelektuální
nebo k té medialní debatě
o levici, tak tam já si myslím,
když zasahuje kroměté
minulosti spousta
spousta mítů
ale někdy třeba i
realných výtekvuči
sociálním demokratům
že jsou to
strany, nebo je to strana, která
prohlubuje rozpočtové schodky
která zadlužuje příští generace
která nemyslí
na důchody
dnešních 20. nebo 30.
ale to je
věc spolitické komunikace
podle mě, protože
když to jde, těm levi covím stranám
jinde a nejde to u nás
tak to znamená, že
jinde to dělají lépe nebo chytřej nebo
že lépe volí slova
lépe volí spojence
pohybují se v trošku jiných
šerších kuloárych nebo salónech
to tady u nás prostě
doplacíme na to, že
sociální demokracie je vnímána

jako zapouzřená strana historycky
a
kteří se jinak hlasí
verbálně
tak těch, kteří se pokusili nějakou levi
svou stranu dát na základě myšlenek do hromady
tak těch bylo
málo a většinou pohořeli
protože to bohužel i u
levi cových stran funguje
tak, že když máte pět členů
tak každý má svojí vlastní představu
a drývenému později se rozejdou
takže tam je celá řada těch věcí, které
tak to do sobě zapadají
takže kdy jindy
by se lidé měli obracet k levici
než v době sociální nejistoty
než v době extrémního zdražování
než v době určitého
strachu z budoucnosti
nakonec tady máme situaci, kdy těchle hlasí
vyzobává, jak se říkal, babiš, okamura,
rajchl, o všichni 3 do hromady
to je jedno
mě vlastně zajímalo, jestli je realné, že se do toho
Českého parlamentu vůbec ještě někdy
v nějaké blízké budoucnosti dostaní nějaká
autentické levicová síla
kdy tak, že jí bude
v politice zastupovat
tzv. hnedá síla a nebo bohatí lidé, kteří
ve skutečnosti uvažují pravěcovi?
Já tu odpověď
vlastně neznám, já do budoucnosti
moc nevidím a
jediné, co dokážu odhadnout
je to, o čem jsme se už spolu bavili,
že vlastně ti voliči, kteří
jsou v té nejtížnější situaci
tak často poslouchají toho, kdo je
nejradikálnější, nejhlasitější
dokáže bude to zaplnit
na městí, nebo dokáže

prostě přednest
plameny, byť třeba ve skutečnosti
nic neříkající projev
ve sněmovně, nebo někde v televizi
a to pochopitelně
nahrává víc těm, kteří
si moc nehledí na to,
co čekají, nebo nepotřebují,
nebo nemají potřebu nějak
ohlazovat, nebo
otupovat svůj program
jsou to tě, kteří dokážou
přimíchat k těm sociálním tematům
témata, jako je odpor
k migrantům, jako je
odpor, nebo
jako je vlastně takový ambivalentní
vztach Kputinový
jak válce
jako je úplné odsouvání
menšinových témat, jako něčeho, na co
tedka není čas a co si nemůžeme dovolit
a my to vidíme tedka na Andrej
Babišovi, který se snaží
překreslit ten politický střed
on už říká, my nejsme levice
ani pravice, my jsme tradicionalisté
konzervativci a bojujeme proti těm
liberálům a progresivistům, jako jsou
pirátí, zelení
Top 0 a 9, starostevé
nebo socdaimon tam dokáže
smíchat úplně všechny tak, aby si vytvořil
nějaký ideální svět, ve kterém bych chtěl
vezt politický zápasa, kde by
třeba našel nějaké konzervativní
spolince, no ale i
možná v takovéto situaci
je tady prostor pro sociální
demokraty, aby řekli pozor, tak tady toto
už není levicová politika, tady toto
vlastně zahrává s těmi náhnedlými
proudeja tématy a my chceme
přijít s nějakým

přesnějším popisemal, hlavně
třeba i s nějakým nástinem
řešení těch ekonomických nebo sociálních
témat, jestli se tady
to tomu, že sociálním demokratům
povést překřičet, to já nevím,
klidně se může stále, že si budou muset
počkátaš neodchod samotného André
babiše z politiky a na to
až se stane hnutíano
s panem Havlíčkem, nebo
vselerovou, tutstovou, politickou stranou
která nebude
tak to silně dominovat tomu
politickému spektru, ale klidně se může
stále, že se to na kone sociálním
demokratům nepovede, že prostě
zůstanou, že zůstanou
zastínění a že třeba přijde
někdo nový, že se změní časem
politika pirátů nebo
se stane něco, co dnes tak nevypadá,
ale že třeba přijde nějaká
osobnost, která se začná
asi v glavici a vytvoří si
politický projekt tak, jak se o tam
třeba v minulosti hohovořilo
v souvislosti s Hosefem Středulou
ačkoliv ten nakonec v těch prezidentských
volbách neuspěl
nebo respektive takticky se stáhl
a ani ty odborové
akce za tím nejsou tak dramatické
nebo jen velké, jak se očekávalo
takže možná, že to taky
není ten příští, levičsový lídr
možná se zase bude čekat na nějakého jiného
ale
vlastně politika je věc dynamická
i od nejrůznějších podnětů,
které dneska nedokážeme odhadnout
takže já si trofno říct, že kdyby byli volby teď
tak by sociální demokraté
byly někde těsně podpěti procenty

nebo těsně nadpětí, jak různé průzkumy
ukazuje, ale ještě by to neznamenal
jejich přežití
ale stejně tak můžou v politice přijít
takové impulzy, které ukážou,
že je tady nejenom latentní poptávka
po levici, ale že je tady i poptávka
po socdem jako straně
5% překonat mohla
ale návrat někam k dvou ciferným výsledkům
tak to je podle mě
cestaná dobrá desetivětí
Když se změnoval André Babiša
tak on je samozřejmě marketingový úplně všechno
ale ve skutečnosti vyprázdněné nic
Vlastně uníte v poslední době
sledujeme takový přechod z Liberála
na takového národoveckého konzervativce
jako po robnou cestou prošel
maderský autoritár Viktor Orbán
ale když se ještě vrátím k téle věci
a když si dovolíte na chvíli idealizovat
ten svět
jako takzvaně Out of the Box
tak jak si představujete Českou
moderní politickou stranu
která by v téhle zemi mohla
zastávat levičové myšlenky
a měla šanci na úspěch
Já možná tedy paradoxně
pokud můžu být idealist
tak já unu od
ekonomické a nebo sociální politiky
která může někomu přijít
přízemní
těžně není přízemní proti
kteří musí víc několika málo
tisícemi
měsíčně
ale moje představa takové strany
je strana, která dokáže
vidět za horizont jednoho volebního období
která dokáže definovat
jak si představuje tu společnost

za 10, 20 nebo 30 let
a jak se bude chtít k ní přibližovat
měla by to být strana, která nepodcenuje
témata jako je vzdělanost
jako jsou vůbec životní podmínk
nebo startovní podmínky těch
kteří budou podobuté země
utvářet v těch příštích 10 letech
protože od toho se bude potom odvíjet
to kolik se také vybere dostátního
rozpočtu, kolik bude na důchody
prostě také si impulzy
které pomůžou tu společnost modernizovat
se kterými vždycky
s těmi emancipačními nebo
progresívními tématy vždycky
historicky přicházely strany
spíše levičové nebo liberální než strany
konzervativní, takže
asi dokázeda dohromady
stranu s takovými myšlenkami
a s takovými vizionáři
kteří dokáží vlastně
překonat i tady tento náš
jaký si velmi omezený
časový horizont, ve kterém
se v české politice pohybujeme
protože pro politické strany je populární
se orientovat jenom odvolat
k volbám a zapomínat na včerejší sliby
a před včerejší programy
takže v mých očíchmi
sociální demokracie tady
byla zela pracovat tímto směrem
dokázala by vyrovnávat startovní
šanse všech těch, kteří jsou
z nějakého důvodu hendikepovaní
ale
což jsou věci, které se kterými
i dnešní socidem vlastně více méně počítá
jenom, podobně jako jiné
politické strany podle měji do posud
chyběl ten časový přesach
a ta schopnost načrtmout

společnost nebo
politiku, jaká by tady měla
být se 20-30 let.
To je to, že se socidem poslouchá.
Politolog Lukáš Jelínek
byl hostem Studia M
Lukášem moc vám děkuju, mítte se hezky na schranu.
Já moc děkuju za příjemné povídání hezky den.
A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska neměli minout.
V nemocnici San Rafael
v Miláně zemřel italský expremier
Silvio Berlusconi.
Lídovi forca Itálie bylo 86 let.
Informují o tom italská média.
Podle vojenského mluvčího valerie
Šaršená rusko vyhodilo do povětří
malou přehradu na řece Mokřý Jali
v Doněcké oblasti, poblíž
proti ofensivních operací.
Zaplavilo to oba břehy.
V kauzem Ostecké uhelné uložil
soud bývalému manažerovi Antoniju Kolářkovi
7. a půl roku vězení a
propadnutí několika set milionů
korun bankovních účtů.
Bývalého generálního ředitele M.U.S.
Odrych a klimeckého potrestal 6 lety
zaještěných policí.
Začíná mezinárodní letetské
cvičení Air Defender 2023
účastní se ho celkem 10.000
vojáků z 250 bojových
miletouny, zapojí se do něj
také všechny útvary českých vzdušných sil.
A archeologové
odhalili ve Vazební věznici na
Pankráci v Praze po hřebiště, kde
se nacházejí spopelněné ostatky
zřejmě víc než 80 politických
vězňů, kteří zemřeli mezi lety
1948 a 1965.
Mezi nimi byly jak popravení
odpůrci zločineckého režimu

z různých věznic v Česku, tak lidé,
kteří zemřeli v Pankrácké
vězynské nemocnici.
A na závěr ještě
jízlivá poznámka.
Sociální demokracie, o které dneska
málo kdo ví, že existuje,
si změnila logo i název, aby
už nikde nikdo nepoznal.
Na slyšenou zítra.
Závěr